

ת.א. 3383-04-22
בפני כב' הש' דורון יעקובי

בבית משפט השלום
בתל אביב

תאריך חתימת המסמך : 28.3.24
מועד אחרון להגשה : 1.4.24
בזיקה להחלטה מיום 14.2.24

חיים לוי, ת"ז 032053167
מרחוב ש"י עגנון 58, בת ים
טל': 052-3512191

התובע:
הנתבע שכנגד

באמצעות ב"כ עו"ד אריאל פרייברג (מ"ר 62254) ו/או ניר
רשף ו/או יגאל רסקין
מרחוב אבא הלל 7, רמת גן
טל': 03-7412358 פקס': 077-3180983
דוא"ל: Office@freiberg-law.com
- נ ג ד -

אברהם ראובן לייבוויץ, ת"ז 001568674
מרחוב ז'בוטינסקי 13, כניסה א', בת ים
באמצעות ב"כ עו"ד אביב זינו
מרחוב בר כוכבא 4, בני ברק
טל': 052-3751054; פקס: 153-52-3751054

הנתבע:
התובע שכנגד

תחשיב נזק מטעמו של הנתבע שכנגד

1. בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מתכבד הנתבע שכנגד להגיש תחשיב נזק מטעמו.
2. תחשיב הנזק מוגש לצורך פשרה בלבד ואין באמור בו כדי לחייב את הנתבע שכנגד ו/או למצות את כל טענותיו.
3. הנתבע שכנגד יטען כבר בפתח הדברים כי דין התביעה שכנגד להידחות וכי הסיבה להגשתה נעוצה בניסיון השתקה/הפחדה, בניסיון להלך אימים על הנתבע שכנגד/התובע שנפגע פגיעות משמעותיות כתוצאה מתקיפת התובע שכנגד. מטרת תביעת התובע שכנגד הייתה לגרום לתובע למחול על זכויותיו ועל הפיצוי לו הוא זכאי כתוצאה מתקיפת התובע שכנגד והנזקים שנגרמו בעטיה.

א. נתונים:

4. התובע שכנגד יליד 14.12.1947 כבן 70 במועד בו תקף את התובע/הנתבע שכנגד וכבן 76 כיום.
5. נכות רפואית מוסכמת בתחום הנפשי בשיעור 15%.
6. התובע שכנגד גמלאי-לא עובד.

ב. העובדות – תביעת התובע שכנגד דינה דחיה

7. מדו"חות המשטרה ומתחשיב התובע (ס' ב' לתחשיבו) עולה מפורשות המניע והכוונה של התובע שכנגד, התובע שכנגד סבר שהנתבע שכנגד גרם לכללוך על רכבו והחליט שהוא מתעמת איתו (ותוקף אותו!). אולם התובע שכנגד מביא רק את גירסתו השקרית ולא טורח לציין שהוא זה שתקף את הנתבע שכנגד.
8. התובע שכנגד שנחקר באזהרה לא מצליח להניח את דעת החוקרים ולספק הסברים כיצד באירוע אשר טוען (בשקר) שהותקף קרה שהנתבע שכנגד מר חיים לוי ואביו נמצאו מדממים חבולים והנתבע שכנגד טופל בבית החולים ואובחן עם שברים ומספר חבלות!

9. עובדה היא שהתובע שכנגד כבן 70 במועד התקיפה גרם לנתבע שכנגד, כבן 45 במועד התקיפה נזקי גוף משמעותיים לרבות שברים וצורך באשפוז, טיפולים ומעקב רפואי בסופם נותר עם נכות צמיתה – בהינתן האמור המסקנה לפיה התובע שכנגד הוא התוקף מתיישבת יותר מאשר עם המסקנה ההפוכה – התובע שכנגד היה בעל מניע וכוונה אשר צלחה והותירה את התובע עם נכות אורתופדית צמיתה בשיעור לא מובטל.

העיתוי של העלאת טענה לנזק נפשי:

10. תלונתו הראשונה המציינת מצב נפשי בגין התקיפה התעוררה בתאריך 15.5.2019 ולא בכדי דווקא במועד זה.

11. בתאריך 10.2.2019 נשלח לתובע שכנגד מכתב דרישה (חתום ע"י הח"מ) ובתאריך 5.5.2019 נשלח מכתב דחיה מטעם ב"כ (דאז) עו"ד יוספי מזר, לפיו לתובע שכנגד נגרמו נזקים והוא דוחה את דרישת הנתבע שכנגד. – 10 ימים לאחר מכן העלה התובע שכנגד טענה בדבר מצב נפשי...

12. התובע שכנגד פנה פעמים ספורות לקבלת טיפול כלשהו, לא נטל טיפול תרופתי. וזה כשלעצמו מעלה שאלות ומעורר תמיהות בדבר מהימנותו, או יותר נכון, חוסר מהימנותו!

13. התובע שכנגד אשר פנה 3 פעמים בלבד זמן רב לאחר המקרה ולאחר שהוגשה דרישה לפיצוי כאמור, חידש את הטיפול במפתיע לאחר הגשת תביעה הנתבע שכנגד (התובע בתיק הראשי) ולאחר שנמסרה לו בשלהי 2022 – אלו הן העובדות ועליהן אין חולק – תביעת התובע שכנגד הוגשה כאמור בחוסר תום לב תוך העלאת טענות רפואיות מתוך מטרה לרווח, או, לכל הפחות, מתוך מטרה להניא את התובע/הנתבע שכנגד מניהול תביעתו הצודקת בגין הנזקים שנגרמו לו מתקיפת התובע שכנגד.

ג. הנכות התפקודית – היעדרה של נכות תפקודית והשפעה על התפקוד

14. כאמור, לצרכי פשרה, הסכימו הצדדים על שיעור הנכות הרפואית. התובע שכנגד, חולה במחלה לבבית, גמלאי, נעדר נכות תפקודית כפי שיפורט להלן.

15. נכותו הנפשית אינה בעלת השפעה על שגרת יומו, ואין לה השפעה כלל ועיקר. התובע אשר סובל משך שנים מבעיות קרדיאליות טופל בקשר עם מצבו הלבבי ורק בחלוף זמן רב החליט לציין (שלא לנקוט בלשון חמורה יותר) מצב נפשי בקשר עם התקיפה (שהוא ביצע).

16. כפי שהוצג לעיל התובע שכנגד לא נזקק לכל טיפול, מנהל כרגיל את שגרתו, צופה בטלוויזיה, מבלה עם אשתו בבית ומחוצה לו, הולך לקניות, מגדל צמחים ומבלה בים.

17. במסגרת הבדיקה ע"י מומחה הנתבע שכנגד, פרופ' פלד, מעיד התובע שכנגד שהוא אוהב לגדל צמחים ואשתו מוסיפה "זו התרפיה שלו אוהב ועדיין מתעסק עם צמחים...אחה"צ הולך לים: "זה הכיף שלי".

להלן ציטוט מחוות דעת המומחה:

בהרגלי אכילה והיגיינה: "אני אוהב לגדל צמחים". אשתו מתערבת ואומרת "זו התרפיה שלו אוהב ועדיין מתעסק עם צמחים". אחה"צ הולך לים: "זה הכיף שלי". לציין כי דיווחו זה סותר את הגרסה של התבודדות וחוסר מוטיבציה לתפקד.

18. המומחה קובע כדלקמן:

במקרה הנדון:

- (1) כאמור התלונות לא מתגבשות לכדי פנומנולוגיה של מחלה פסיכיאטרית.
- (2) הסטאטוס המנטאלי לגמרי תקין ללא ממצאים פסיכופתולוגיים.
- (3) התפקוד בתחום הנורמה, ללא שינויים פסיכופתולוגיים אופייניים בהרגלים של שגרת היומיום. הדיווח על חוסר תפקוד לא עקבי ואינו עומד בפני קונפירמציה פשוטה
- (4) כאמור בקונפירמציה חיפוש אחר עזרה ותגובה לטיפול אינם מתאימים לפנומנולוגיה של מחלה פסיכיאטרית אותנטית! היה צפי לטיפול יותר משמעותי אם התלונות היו אותנטיות.

רצ"ב העתק חוות הדעת כפי שהוגשה לבית המשפט הנכבד, מסומנת "כנספח 1".

19. מכל המפורט לעיל ובהתחשב בחוות דעת המומחה עולה כי אין לנכותו של התובע כל השפעה על התובע שכנגד, הדבר נלמד הן מעדותו והן מהעובדה שהתיעוד הרפואי בעניינו בא מתוך רווח משני ולא היה בו צורך ועל כן פנה לרופא פעמים ספורות בלבד.

20. **בנסיבות ומכל המפורט המסקנה המתבקשת הינה שאין לנכותו הרפואית כל השפעה על תפקודו.**

21. בהינתן האמור די היה כדי לדחות את דרישותיו המוגזמות והמופרכות של התובע שכנגד, אולם, לצורכי זהירות יתייחס הנתבע שכנגד לטענות התובע שכנגד בראשי הנזק השונים כדלקמן:

ד. **עזרת הזולת בעבר ובעתיד-**

22. כפי שפורט בהרחבה לעיל, אין לנכותו של התובע שכנגד כל השפעה על תפקודו וכל טענותיו בעניין באו לעולם במטרה ומתוך אינטרס זר.

23. התובע עצמו מעיד על כך ששגרת חייו מתנהלת כרגיל, לא נצפה כל שינוי בשגרת חייו, הוא מבלה ומנהל את יומו כשם שעשה עובר לאירוע.

24. ככל והתובע נזקק לעזרה אין זו קשורה לאירוע אלא לגילו ולמחלה הלבבית ממנה סבל. אף על פי כן, התובע לא טורח להביא ולו בדל ראיה לעזרה שהוא נזקק לה. אין בנכותו כדי להקנות פיצוי והדבר נקבע להלכה.

25. בעניין זה קובעת ההלכה הפסוקה, כי אין לפסוק כל פיצוי בגין עזרת בני משפחה, שאינה חורגת מתחום העזרה הרגילה הניתנת בין בני משפחה [ע"א 327/81 ברמלי נ' חפז; ע"א 810/81 לוי נ' מזרחי]. התובע אף לא הביא ראיה כלשהי כי הוא נזקק לעזרת הזולת. בעניין זה, נקבע ע"י ביהמ"ש העליון ב-ע"א 151/84 חורי נ' ביה"ח "המשפחה הקדושה": "טענת המערערת, שדי בפסיקת 20% נכות כדי לזכות בעזרת צד ג', אינה נכונה. העזרה תלויה ביכולתו הטיפקודית של

הנפגע, והדבר נקבע בכל מקרה לגופו". אשר לעתיד: הפגיעה איננה מגבילה את התובע בעבודות משק-הבית או בצרכי היום-יום שלו (הלבושה, רחצה, הנעלה וכו'). הוא לא נזקק לעזרת זולת עד היום ולא יזדקק לה בעתיד.

26. הנתבע שכנגד יטען כי אין מקום לפסיקת פיצוי בראש נזק זה.

ה. הוצאות רפואיות בעבר ובעתיד –

27. התובע שכנגד לא צירף לתחשיבו ולו קבלה אחת, עיון בתיעוד הרפואי שצורף על ידו ובתיקו הרפואי מלמד על 5 פניות בלבד לרופא ועל טיפול תרופתי שנרכש פעמים ספורות שסכומן המצטבר מסתכם בעשרות שקלים בסה"כ.

28. בעניין זה, נקבע ע"י ביהמ"ש העליון בע"א 355/80 **אנסימוב נ' מלון טירת בת שבע**, כי "**באותם המקרים, בהם – לאור טבעו ואופיו של הנזק – ניתן להביא נתונים מדויקים, על הנפגע התובע לעשות כן**". הלכה זו נשנתה ב-ע"א 2625/02 **נחום נ' דורנבאום**. מעבר לכך יצוין, כי באשר להוצאות רפואיות לעבר, הפיצוי היחיד לו זכאי התובע בראש-נזק זה הוא בגין הוצאות רפואיות שאינן כלולות ב"סל הבריאות" ואינן מסופקות חינם לכל תושבי המדינה במסגרת חוק ביטוח בריאות ממלכתי. מושכל בסיסי זה קיבל את אישור ביהמ"ש העליון ב-ע"א 5557/95 **"סהר" נ' אלחדד** ומאז אין עוררין על הלכה פסוקה ומחייבת זו. התובע לא הביא ולו בדל ראיה, כי קיבל טיפול רפואי כלשהו אשר אינו כלול ב"סל הבריאות".

29. הדרישה לפיצוי בגין הוצאות רפואיות בעתיד אינה מובנת, התובע שכנגד לא מטופל, ולא בכדי כאמור, לא נגרמו לו הוצאות פרט לעלות הכרוכה בארבעה ביקורים אצל הרופא ורכישת טיפול תרופתי שהחליט שלא ליטול כך על פי עדותו ודבריו.

30. לצרכי פשרה בלבד יוצע פיצוי בסך של 1,000 ₪.

ו. הוצאות מעבר דירה-

31. טענות התובע שכנגד בדבר הוצאות מעבר דירה הינן מקוממות ומהוות ניסיון נואל להתעשר על חשבון הנתבע שכנגד. המדובר גם כאן בטענה כוזבת.

32. התובע שכנגד אשר היה מעורב במשך שנים בסכסוכי שכנים החליט מסיבותיו שלו לעבור דירה. וככל ויש לכך קשר לאירוע התקיפה, הינו תקיפת התובע שכנגד כאמור אשר תקף את הנתבע שכנגד.

33. התובע שכנגד כמובן לא טורח להביא ולו ראיה להוצאותיו אלה. אולם, גם אילו היו מצורפות ראיות לאמור, אין הדבר קשור לנתבע שכנגד ומכל מקום אין הוא חב בפיצוי נזק זה.

34. התובע החליט לעבור לדירה עובר לאירוע, החוזה לרכישת הדירה החדשה נחתם ביום 12.7.17. – בחמישה חודשים עובר לאירוע התקיפה! – התובע שכנגד החליט לעבור דירה ללא כל קשר למקרה וטענותיו בדבר פיצוי בקשר לכך נטענות בחוסר תום לב ודינן (כמו יתר טענותיו) להידחות על הסף.

35. לאור האמור לעיל יש לדחות טענותיו לפיצוי בראש זה הן מחמת הרחבת חזית, הן מחמת היעדר ראיות והיעדר נזק (או לכל הפחות קשר סיבתי/התרשלות וכו').

36. בנוסף יטען הנתבע שכנגד כי המדובר בהעלאת טענות כוזבות והארכת ההליך שלא לצורך ויש לחייבו בהוצאות בהתאם לתקנות סדר הדין האזרחי.

ז. כאב וסבל-

37. הנתבע שכנגד יטען כי דין התביעה שכנגד להידחות וכין אין לפסוק לתובע שכנגד פיצוי כלל ועיקר.

38. לצרכי פשרה בלבד, לפי 15% נכות ובניכוי גיל סך של 19,338 ₪

39. הנתבע שכנגד יטען כי דין התביעה להידחות וכי יש לחייב את התובע שכנגד בהוצאות בתוספת שכר טרחת עו"ד ומע"מ. תחשיב נזק זה והסכומים המצויינים בו מוגש למען הזהירות ולצרכי פשרה בלבד.

אריאל פרייברג, עו"ד

ב"כ התובע/הנתבע שכנגד